

Nagyböjt II. hete

Péntek

Ter 37,3-4.12-13a.17b-28 * Mt 21,33-43.45-46

„Testvérei látták, hogy atyjuk Józsefet náluk jobban szereti, ezért meggyűlöltek őt, és nem tudtak vele barátságos szót váltani.”

A mai Olvasmányt és Evangéliumot összekapcsoló fő motívum az atya kedves fia iránti kicsinyes gyűlölet, mely az irigységen alapszik. Az irigységen, amely a testvéri kapcsolatok megrontója Káin és Ábel óta, amely valósággal beteggé teszi az embert, mint az öregedő Saul királyt Dávid miatt, s amely az alvilág és a kárhozat hálója, hiszen a Bölcsesség könyvének tanítása szerint a sátán irigysége folytán jött a világba a halál.

Jézussal kapcsolatban pedig Máté evangéliumában olvassuk, hogy Pilátus tisztában volt vele, hogy ellenfelei irigységből adták a kezére, vagyis mögöttük, bennük is ott volt a sátán.

Mire irigykedtek Jézus kortársai?

Józsefet testvérei azért nem szívelték, mert atyja legkedvesebb fia volt, no meg azért, mert álmai alapján mint kiválasztottról beszélt magáról. Hasonló okokat találunk Jézus és ellenfelei esetében is. Az Úr Jézus és a mennyei Atya közti egyedülálló kapcsolat ingerelte a farizeusokat és az írástudókat; igyekeztek káromkodásnak beállítani, amit Jézus erről mondott, holott ez nem üres szó volt: tetteivel igazolta az Atyával való bensőséges egységét. Ha csupán mondja, talán nem is bősízítette volna fel ellenfeleit, azok egyszerűen bolondnak tartották volna, így azonban veszélyessé vált: a nép körében elfoglalt kiváltságos helyzetüket féltették tőle. Aggodalmukat Jézus istenfiúi öntudata és küldetésének határozott kinyilvánítása tovább növelte, s amikor a mai példabeszéddel Jézus leleplezte őket, betelt a pohár: *el akarták fogni*.

Krisztus keresztje fölött nyitva áll a mennyei Atya végtelen szeretetének ege, alatta viszont a sátáni irigység egész világot elnyelni akaró örvénye kavargó. Isten nem irigy, hiszen semmilyen hiány nincs benne, szeretetből teremtett, s szeretetből akarja megosztani isteni életét velünk. Az embert azonban lépten-nyomon kísérti az irigység, sokszor az Egyházon belül is. Keresztény létünk legnagyobb rákfenéje a gőg mellett a látásunkat elhomályosító, ítélőképességeinket összezavaró, szándékainkat megmérgező irigység.